

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

El-Raye Gazetesi

Erdoğan ve Avrupa Birliği İkilemi

Üstad Esad Mansur'un Kaleminden

Türkiye Cumhurbaşkanı Erdoğan 3/3/2025 tarihinde "Avrupa kıtasının güvenliğinin Türkiyesiz düşünülmemeyeceğini" vurgulamıştır. Bu, Adalet ve Kalkınma Partisi (AKP) Genel Merkezi'nde Ankara'da akredite olan yabancı büyükelçilerle birlikte düzenlenen iftar yemeğinde yaptığı konuşmada geldi ve şöyle dedi: "Avrupa'nın ayrılmaz bir parçası olarak, Avrupa Birliği'ne üyelik sürecimizi stratejik önceliğimiz olarak görüyoruz." Ve şöyle ekledi: "Türkiye'nin hak ettiği şekilde yer almadığı bir Avrupa'nın küresel aktör olarak varlığını sürdürmesi giderek imkânsız hale geliyor."

Türkiye'nin AB ile ilişkisine bir göz atalım; AB'ye girme girişimi 31 Temmuz 1959'da başlamıştır. On yıllar boyunca farklı tarihlerde ve farklı isimler altında yapılan müzakereler ve imzalanan çok sayıda protokol ve mutabakat, Avrupa'nın Türkiye'yi kabul etme konusunda ciddi olmadığını, aksine Türkiye'yi kendisine yakınlaştırmak ve İslam'dan geriye kalanlardan daha çok uzaklaştırmak, ülkedeki siyasi nüfuzundan geriye kalanları korumak ve Amerika hesabına kaybettiği nüfuzunu geri kazanmak için şantaj yapmak ve şartları dayatmak amacıyla Türkiye'yi umut ve umutsuzluk arasındaki bir çember haline getirdiğini göstermektedir.

3/10/2005 tarihinde Türkiye'nin gözden geçirme sürecinin resmen kabul edilmesi ve Birliğe girmeye uygun görülmesi kararı alınmıştı. Dönemin Fransa Dışişleri Bakanı Bernard Kouchner'in de itiraf ettiği üzere bu karar, Birlik içerisinde kendi hesabına rol oynayan bir unsur olması amacıyla ABD'nin baskısıyla olmuştur.

Nitekim Avrupa oyalamaya geri döndü ve Kıbrıs, Kürtler, Aleviler, Ermeniler, kadın hakları, insan hakları, eşcinseller, özgürlükler, anayasal reformlar, yasalar ve demokrasi ile ilgili çeşitli konuları kapsayan 35 dosyaya ulaşan birçok dosya ortaya koydu.

Bunun ardından 2016 yılında Erdoğan'ın, Türklerin Avrupa'ya giriş vizelerinin kaldırılması konusunda Avrupalılarla anlaşmaya varan Başbakan Ahmet Davutoğlu'nu görevden almasının ardından durana kadar müzakereler yeniden başladı. Yani Avrupa, Türkiye'yi birliğe kabul etme konusunda hiçbir ciddiyet göstermemiş olup oyalamaya ve ertelemeye devam etmiştir.

Erdoğan şimdi AB'yi çökertmeye ve Avrupa'yı güvenlik olarak Rusya karşısında açık halde bırakmaya çalışan Avrupa ve Amerika arasında meydana gelen gerginlikten faydalanmaya çalışıyor ve Türkiye'nin yeniden AB'ye kabul edilmesini, Avrupa'nın güvenliğinin Türkiye'ye bağlanmasını ve aynı şekilde Türkiye'nin küresel siyaseti etkilemeye devam etmesi için etkili bir faktör haline getirilmesini istiyor. Zira Avrupa, hem güvenlik hem de siyasi açıdan Türkiye'ye ihtiyaç duyar hale gelmiştir. Aksi takdirde Amerika onu devirecek ve Rusya da

güvenlik olarak tehdit edecektir. Eğer Türkiye Birliğe dahil edilirse, Amerika bundan memnun olacaktır; çünkü Türkiye kendi yörüngesinde dönecek, Avrupa ve Amerika arasında arabuluculuk yapacak ve son olarak Türkiye'nin Birlikteki varlığı nedeniyle Avrupa'yı gerginliği azaltmaya ve kendisini aktif bir uluslararası ortak olarak kabul etmeye ikna edecektir.

Avrupa'nın yeniden Rusya tehdidi altında olduğuna dikkat çekerek, Türkiye'nin Avrupa'nın bir parçası olduğunu ve bu tehdit karşısında Avrupa'nın Türkiye'den vazgeçemeyeceğini hatırlattı. Nitekim Türkiye 1952'den beri NATO üyesidir ve uzun bir süredir Rusya'nın liderliğindeki doğu kampına karşı güney kanadında Avrupa için koruma sağlamaktadır. Şimdi Ukrayna savaşının ardından Rus tehdidi geri döndüğüne göre Avrupa'nın bu açıdan Türkiye'ye ihtiyacı vardır.

Erdoğan Türkiye'nin AB'ye girişini stratejik bir öncelik olarak görmektedir. Eğer bu gerçekleşirse, Erdoğan'ın ülkesi için umduğu ekonomik kazanımlara ek olarak Türkiye birlik içinde Amerika hesabına etkili bir rol oynayacaktır. Ama Erdoğan, Avrupa'nın oyalayıp ertelediğinin ve Türkiye'nin dahil edilmesinin neredeyse imkansız yakın olduğunun farkındadır; ancak o, Türkiye'nin bir talebi olmasından dolayı ülke içindeki siyasi konumunu güçlendirmek için bunu siyasi olarak istismar ediyor; yani bunu gerçekleştirmek için çalıştığı görülüyor ki böylece insanlar da Türkiye'nin AB'ye girmesi için bir umut olduğunu düşünüyor.

Türkiye'ye karşı düşmanlığını hafifletmesi ve Türkiye'ye kolaylıklar sunması için Avrupa'yı utandırmak ve Trump'ın Amerika'sı ve Rusya ile iyi ilişkileri gibi elinde karlı kartlar olduğunu konusunda Avrupa'yı kandırmak için bunu dış politikada kullanıyor. Böylece Avrupa, Ukrayna'daki savaşın alevlenmesinin ardından Rusya'yı kaybetti ve şimdi de kendisini bu savaşa bulaştıran Amerika'yı kaybetmek üzeredir.

Erdoğan, Türkiye'yi Avrupa için bir can simidi ve kurtarıcı olarak göstermeye çalışıyor; böylece Amerika'nın önünde dışarıdaki siyasi konumunu güçlendiriyor ki böylece de Amerika, Libya, Azerbaycan ve Suriye'de yaptığı gibi sunmuş olduğu büyük hizmetleri nedeniyle Türkiye'den vazgeçmeyecektir. Tüm bunları ülke içindeki popüleritesini artırmak için kullanmaktadır; çünkü 2028'de yapılacak bir sonraki başkanlık seçimlerinde aday olmak için çalışıyor.

Bu da Erdoğan'ın kesinlikle İslami zaviyeden bakmadığını teyit ediyor; aksi takdirde Avrupa Birliği'ne girmeyi talep etmez ve özellikle kadın, aile, eşcinsellik ve özgürlükler konusunda daha da ifsat etmek için değiştirdikleri yozlaşmış yasaları kendi yasalarına uyacak şekilde değiştirme konusu üzere bu uğurda Avrupalılara birçok tavizler vermezdi; Türk kanunlarının kaynağının, Mustafa Kemal'in Hilafeti ve şeriatı yönetimden kaldırdığında ithal ettiği eski Avrupa kanunları olduğu bilinmektedir.

Avrupalılar, Türkiye'nin BRICS'e girme arzusunu ifade ettiği gibi Türkiye'nin kalıcı olarak kaybetmemek için kendi birliklerine girmesini ümit ediyorlar. Dolayısıyla birliklerine girmeden onu harici bir ortak yapmak istiyorlar; zira Birliğe girmesi halinde nüfus ve yüzölçümü bakımından en büyük Avrupa ülkesi haline gelecek büyük bir İslam ülkesi olmasından ve Amerika ile bağlantısı

olduğu için bunun birlik içinde Amerika lehine etkili bir faktör olmasından korkuyorlar. Ama onlar, Rusya'ya karşı kendilerini savunmak ve NATO şemsiyesi altında Türkiye'de üsler kurarak İslam ülkelerinin kalbinde yer almak için Türkiye'yi NATO üyesi olarak kabul etmişlerdi. Yani onlar (Avrupalılar), Türkiye'yi kullanmak istiyorlar ve Amerika'nın kendi içlerinde kullanacağı bir araç olmasını istemiyorlar. Yani Birliđin Hıristiyan karakterini korumak istiyorlar; bu yüzden birliklerinde 80 milyondan fazla Müslüman bir ülke görmek istemiyorlar; zira Müslümanların kıtalarındaki varlıklarına tahammül edemeyecek kadar Müslümanlara karşı aşırı bir hassasiyete ve düşmanca bir bakış açısında sahiptirler ve göçmen, yaşlı işçi, onların çocukları ve torunları da dahil olmak üzere Müslümanların varlığına karşı şiddetli bir öfke gösteriyorlar. Bu ise, Avrupalıların İslam'a ve Müslümanlara karşı duydukları köklü nefretin bir parçasıdır. Ayrıca Müslümanların entegrasyona karşı olduklarını düşünüyorlar; çünkü Müslümanlar hâlâ dinlerine ve kültürlerine bağlılardır; bu da şu anda Avrupa'yı yöneten laik demokratları ve ülkelerinde başka milletten bir insanın varlığına bile tahammül edemeyen aşırı milliyetçileri rahatsız ediyor; peki kendilerine yönelik nefretleri iki katına çıkan Müslümanlara karşı nasıllar acaba?

İslami zihniyete sahip olanlar Türkiye'yi Hilafet Devleti için irtikaz noktası haline getirecek ve yaklaşık iki milyar Müslüman'ın yaşadığı, yaklaşık 32 milyon kilometrekarelik yüzölçümüne sahip ve petrol, gaz ve diğer maden ve zenginlikler gibi muazzam servetler barındıran İslam ülkelerini birleştirmeye başlayacak ve böylece kokuşmuş bir Avrupa'ya ya da onun kırılğan birliğine ihtiyaç kalmayacaktır.

Kaynak: [El-Raye Gazetesi - 539. Sayı - 19/03/2025](#)